

Cziczó Attila:

nem/más

dráma

©2012

www.cziczo.hu

s z e r e p l őr k

Sára (némalány)

Vivi (szomszéd lány)

Mamma (Vivi nagymamája)

Andris (a fiú)

András (Sára és Andrea apja)

Andrea (Sára húga)

Bella (mentalista lány)

koldus (csak egyszer jelenik meg)

Szín. Egy szobabelső kanapéval, mögötte egy sötét függöny. Bejárás két oldalról.

*Hajlik a bojzafa, hm.
Bojzafa, hol alszunk az éccaka?
Ihajlaha, hm.
Ajtó mögött ágyadon, hm.
Ágyadon, a te gyenge hasadon,
ihajlaha hm.
A hasamon nem lehet, hm.
Nem lehet, mert még abból baj lehet,
ihajlaha, hm.
Abból baj már nem lehet, hm.
Nem, csak szép gyerekünk lehet,
ihajlaha, hm.*

1.

(Sára szobája. Andrea és András táncolnak, közben pezsgőt kortyolgatnak, nevetgélnek. Sára duzzogva ül a kanapén. Kellemes zene szól.)

ANDRÁS (Sárának) Nem jössz?
SÁRA (nemet int)
ANDRÁS Mi baj van?
SÁRA (jelbeszéddel, azaz mutogatással, és hozzá némán tátogva „beszél”)
/néma vagyok/
ANDRÁS (hallgat)
ANDREA (leül) Jó a buli. (megismétli Sárának) /jó a buli/
SÁRA (duzzog)
ANDREA Apu, tanuld már meg a jelnyelvet!
ANDRÁS Nem, Andrea, nem tudok már tanulni.
ANDREA A kedvenc lányodért sem veszel erőt magadon?
ANDRÁS Jó, majd nekiállok. (terel) Ne hívjam át a szomszédokat?
ANDREA Minek?
ANDRÁS (Sárának) Na?
SÁRA (nemet int)
ANDREA (csend) Miért is ne? Majd én. (elrohan)
SÁRA (felugrik) /nem akarom/
ANDRÁS Sára, ne legyél már ennyire... élettagadó! Nem tehet senki arról, ami lett. Békélj meg vele! Én is megpróbálom. Mindenki. Jöjjenek csak a szomszédok! Nem árt megismerkedni velük.
SÁRA /nem érdekel/
ANDRÁS Kislányom, ha annyira akarod ezt az önálló életet, akkor meg kell tanulnod együtt élni a körülötted élőkkel.
SÁRA /nem/
ANDRÁS Antiszociális vagy, Sára.

(Sára kirohan.)

ANDRÁS (leül) De nehéz! (Sára után kiált) Sára! Gyere vissza, kérlek!

(Érkeznek Andreáék.)

MAMMA Hát hol az ünnepelt?

ANDREA (Andrásnak) Hol van?

ANDRÁS (legyint, majd kirohan)

ANDRIS (nézelődik) Érdekes...

ANDREA (zavartan) Ó... apu.

MAMMA Tetszik. És mit ünnepelünk?

ANDREA A nővéremet.

MAMMA Születésnap? Névnap? Esküvő?

ANDREA Lakásavató.

ANDRIS (mászkal, nézelődik) Ez hihetetlen...

ANDRÁS (jön vissza) Mindjárt jön... (bemutatkozik Mammának) András.

MAMMA Én pedig a nagymama a szomszédból. (közelebb hajol) Téged ismerlek.

ANDRÁS Nem hiszem.

MAMMA Hidd el!

ANDREA (bemutatja egymásnak a két férfit) Andris, András. András, Andris.

(Kezet fognak.)

ANDRIS Vivi barátja... izé... a szomszéd lány... ööö... kapcsolata vagyok.

ANDRÁS (nem érti)

ANDREA A szomszéd lakásban egy lány lakik. Annyi idős lehet, mint Sára. Nem jött át, mert depressziós.

MAMMA Nem kell túlzásokba esni! Hülye kis tyúk. Majd elmúlik. Mit iszunk?

(Bejön Sára, leül.)

ANDRÁS (keresgél az italok között) Pezsgő, vörösbor, hubertusz, málnaszörp...

MAMMA Pezsgőzzünk! (András tölt) Majd kérnék egy villát is. Ki nem állom a buborékot. (hirtelen Sárahoz fordul) És milyen az új élet? Nagylány lett hirtelen apuci kislánya?

(Zavart csend.)

ANDRIS (még mindig a szobában nézelődik) Hihetetlen, mennyire ugyanolyan...

ANDRÁS (szárazon) Sára... nem beszél.

MAMMA Mert?

ANDRÁS Egy betegség miatt... Nem sikerült... a műtét...

ANDREA Néma.

MAMMA Oh. (csend) Az én unokám bezzeg megállás nélkül pofázik.

(Sára kirohan.)

MAMMA Azt hittem, vicces voltam. (iszik) És mindig ennyit rohangál?

ANDRÁS Andrea, hozd vissza, légy szíves!

ANDREA Miért én?

ANDRÁS Mert megkértelek.

ANDREA Ne kérj!

ANDRÁS A testvéred.

ANDREA Az elsőszülött lányod.

ANDRÁS (csend) Hívd vissza!

(Andrea kimegy.)

ANDRÁS (zavart csend) Itt tetszik lakni? A szomszédban?

MAMMA Nem tetszik... (hirtelen) Honnan ismerlek én téged?

ANDRÁS (nem érti) Engem?

MAMMA Jó az arcemóriám, de ezzel ki is fújt minden tudományom. Valahol már láttalak. És nem egy pozitív hősként rémlesz nekem.

ANDRÁS Nem tudom. Talán valamelyik boltunkban...

MAMMA És a család? Feleség, miegymás?

ANDRÁS Andrea, a feleségem, mert a kisebbik lányomnak is Andrea a neve, szóval a feleségem a boltban van. A régiben... az ősboltban. (nevet) Szóval nem jött fel velünk.

MAMMA Fel.

ANDRÁS Pestre. (nevet) Igen: fel, Pestre. Így mondjuk vidéken.

MAMMA Az a vidék merre van?

ANDRÁS A szlovák határnál. Egy kis falu...

MAMMA Ez is! A szlovák határnál... Én ismerlek téged. Hogy is hívnak?

ANDRÁS András.

MAMMA András... Az unokám szereti az Andrásokat. (Andrisra mutat) Ez a fiú a harmadik a sorban. (nézi Andrást) De téged honnan ismerlek...?

ANDRÁS Andreával tejtestvérek voltunk. Szóval... egész életemben melletttem volt. Stabil, hosszú kapcsolat. Nem szeret utazni. Nem szereti a várost. Nem szeret semmit, ami... (eszmél) Ezt most miért mondtam el, nem tudom! (iszik) Tölthetek?

(Bejön Sára és Andrea.)

MAMMA Valamiért te nagyon tetszel nekem, András. Még úgy is, hogy kiráz a hideg tőled valamiért.

ANDRÁS (Andreának) Megnyugodott?

ANDREA Aha. Mikor megyünk?

MAMMA Ma még visszautaztok?

ANDRÁS Persze. De Andrea, a lányom, szóval ő itt lakik Pesten. Kollégista.

ANDREA Anyu nem szeret egyedül lenni. És hétvégére mindig hazamegyek egyébként is.

(Iszogatnak, semmiségekről beszélgetnek.)

ANDRIS (Sára mellé ül) Hihetetlen, mennyire ugyanolyan lakásod van, mint Vivinek! (összeakad a tekintetük) Hú, de szép vagy! (csend) Andris. Szia. (iszik) És mit csinálsz a hétköznapiakban?

SÁRA (néz)

ANDRIS Jól vagy?

ANDREA (leül melléjük) Sára nem beszél. Néma. Majd fordítok, jó?

SÁRA /nem kell/

ANDRIS Nem... beszél?

ANDREA Egy félresikerült műtét. Hangszál cucc. Ja, nem beszél. De hall mindent, mint te vagy én. Csak egyszerűbb a jelnyelvvvel „kommunikálnunk”.

SÁRA /nem kell babusgatnod, megoldom egyedül is/

ANDREA /semmit nem tudsz megoldani egyedül/

SÁRA /szállj le rólam/

ANDREA /nem szálllok/

ANDRIS Könnyű így... beszélni?

ANDREA Meg lehet tanulni.

(Csengetnek.)

ANDREA (Sárának) Megnézed, ki az?

SÁRA (nem válaszol)

ANDREA Akkor megnézem én. (kimegy)

ANDRIS (nagyon lassan) Mióta nem beszélsz?

SÁRA (kézzel mutatja: 5)

ANDRIS (csodálkozva) Öt éves korod óta?

SÁRA (próbálja elmagyarázni, hogy öt éve nem beszél)

ANDRIS Nem értem.

SÁRA (leírja egy papírra: „5 éve”)

ANDRIS Ja, hogy öt éve! Az szar lehet... bocs. Rossz lehet!

SÁRA /szar/

(Jön be Andrea és Bella.)

BELLA Hali! (csend) Vivi küldött. (körülnéz) Aszta!
ANDRIS Te ki vagy?
BELLA Bella. Mentalista. Vivi barátja. (Andráshoz lép, kezét fog vele) Aszta...!
ANDRÁS (bemutatkozik) András. Sára apukája.
ANDREA És Andreáé.
ANDRÁS Persze. Andreáé is. (próbálja elengedni Bella kezét) Én...
ANDRIS (nem érti) Vivi barátja vagy? Mióta?
BELLA (elengedi András kezét) Húsz perce. Szóval? Vivi üzeni, hogy gyertek haza.
MAMMA Mert különben vége a világnak? Akkor búcsúzunk, köszönöm a pezsgőt, az élettörténetet, a szomszédi viszony első lépéseit! És nem, én nem itt lakom, ez az unokám lakása. De sokszor jövök. Még összefuthatunk. (Sárának) Te meg szedd össze magad, és beszélj! (elindul) Gyere Andriská! (kimegy)

(Búcsúzás.)

BELLA (körülnéz) Ez tök olyan kecsó, mint a Vivié!
ANDRIS Ugye? És mi az, hogy mentalista?
BELLA (hosszan nézi) Te nem nézel tévét? Sorozatokat?
ANDRIS Nem nagyon.
BELLA (sóhajt) Jézusom...!
MAMMA (kintről) Elindultam!
ANDRIS Siessünk! (kirohan, Bella utána)

(András és Andrea kikísérik a vendégeket. Sára egyedül marad a szobában. Próbál beszélni, de csak halk hörgés jön ki a torkán.)

2.

(Vivi lakása. Egyedül van, egy tompa konyhakéssel próbálja felvágni az ereit. Zokog. Kicsit vérzik a keze. Ragtapaszt vesz elő, a csuklójára ragasztja. Bella érkezik.)

BELLA Hali! (levágja magát a kanapéra) Durva hideg van, majd szétfagytam! (körülnéz) A kecód? Átlagdízájn, de passzol hozzád. (Vivire néz) Kezdjük? Lazulj el!

(Vivi némán hápog, nem érti az egészet.)

BELLA Jó. (levegőt vesz) Relax, és figyelj! Ma újságot árultam. Kell a lé. Béka alkalmaz néhány napra. Afféle beugró vagyok. A Fradi stadionnál zúzom a melót. Nem vagyok nyomi, de durván élethűen csinálom. Ezt nézd!

(Feláll, majd a kereszteződésben újságot áruló nyomorékok mozgását imitálja.)

BELLA Hallod, négyezer összejött ma. Csak délután. Ha megtanulok nyáladzani hozzá, megduplázhatom... Mi van?

VIVI (szárazon) Te ki vagy?

BELLA Bella. A mentalista. Zsu szólt, hogy kellene jönnöm. (észreveszi a ragtapaszt) Felvágta? Ez nálatok valami hagyomány, hogy mindenki kinyírná magát?

VIVI Nem, csak... (eszmél) Téged én nem hívtalak ide, úgyhogy légy szíves menj el!

BELLA Igyál kakaót. Anyu mindig azt adott.

VIVI Itt van a nagymamám...

BELLA (szagol) Érzem.

VIVI Átmentek a szomszédba, de mindjárt jönnek. A vőlegényemmel.

BELLA (szúrós tekintettel nézi) Kihez? Nem is ismertek itt senkit.

VIVI Jött egy csaj, hogy a nővére most költözött ide, és megismerked-
nének...

BELLA Te miért nem mentél?

VIVI Nem volt kedvem... (eszmél) De neked ehhez semmi közöd!

BELLA (nézelődik) Indul a menszeszed. Három-kettő-egy...

VIVI (odakap)

BELLA (nevet) Egy filmben láttam. Jó a show, mi? (Vivi szemébe néz) Mi-
ért nem szexelsz mostanában?

VIVI Ezt most fejezd be!

BELLA (hirtelen) Hogy hívnak?

VIVI Vivi.

BELLA Persze... Vivien, a *Micsoda nőből*.

VIVI Ezt honnan...?

BELLA Mi a kérdés?

VIVI (nem érti)

BELLA (megfogja a kezét) Nagyon kivagy. Nem ismered az apád, van egy
flúgos pasid, és depressziós vagy. De! Andris nem flúgos, csak bi-
zonytalan. Depresszióra nincs hajlamod. Az apád pedig itt van a
közeledben. Lehet cigizni?

VIVI (nem tud megszólalni)

BELLA (szagol) Szokott valaki bagózni, nem? Hamveder?

VIVI (ad egyet) Mamma cigizik, de amúgy nem szabad.

BELLA (előveszi a cigijét) Kinek csinálod a műsort?

VIVI (halkan) Te ki vagy?

BELLA (gépiesen) „Bella. A mentalista. Zsu szólt, hogy kellene jönnöm.
Felvágtd? Ez nálatok valami hagyomány, hogy mindenki kinyírná
magát?” Erre te: „Nem, csak... Hú! Téged én nem hívtalak ide,
úgyhogy légy szíves menj el!” Erre én: „Igyál kakaót. Anyu mindig
azt adott.” Folytassam? Mindenre pontosan emlékszem. (miszti-
kusan) Erre is, arra is...

VIVI Most komolyan... te mit keresel itt?

BELLA Elmondom a frankót.

VIVI (csend) A *Micsoda nőt* honnan tudtd?

BELLA Tegnap láttam a TV2-ön. Mázlím volt, bejött.
VIVI És a többit?
BELLA (megvonja a vállát) Megérzi az ember.
VIVI Az apámat is...?
BELLA Az apád nem érdekel annyira téged. Csak egy műsorszám. Különben már ölelgetnéd. (körülnéz) Tényleg itt van valahol.
VIVI Itt?
BELLA Közel.
VIVI Te hülye vagy?
BELLA Persze. Különben a *Kiskakas* mellett öt és fél méterre iszogtanám a bodzalémet, és pőfékelném a blázt hozzá. Ehelyett leltározok az elcseszett életed elcseszett baromságai között. (csend) Na?
VIVI Ezért... az izéért... te kérsz pénzt?
BELLA Adsz?
VIVI Nem tudom.
BELLA Ja, hogy te most megoldásokat vársz! (nevet) Ennyire hülye nem lehetsz! Keress normális problémákat! A szociológiád nagyon necces, hogy *úvé* lesz! Persze tanulhatnál is! Aztán leszokhatnál a *Head & Shouldersről*, mert nem marad hajad. Az anyád kezd kissé becsavarodni, rá is figyelhetnél. Andrissal nem kell sokat foglalkoznod, nem fog félrekefélni, csak flörtölget, mert imád udvarolni, persze mértékkel. De melletted nem csoda, ha ki van éhezve! Az apádat ne keresd, mert igazából nem érdekel, kimaradt az életedből eddig is, felesleges egy személytelen kapcsolatot ápolgatnod. És ne játszd a depressziózt, mert vannak elegenden, akik tényleg megszenvedik. Mert ez egy betegség, tudod! (csend) Még valami?
VIVI Szólnál nekik, hogy jöjjenek?
BELLA Én?
VIVI Igen. Kérlek!
BELLA (feláll) Melyik lakás?
VIVI Mellettünk. Valamelyik.
BELLA Oksa. Majd becsöngetek mindenhova. (elindul, majd megáll) És mosolyogj többet! Jól áll, és hosszabbítja az életet. (kimegy)

(Vivi egyedül marad. Próbál mosolyogni, nem megy. Lóbálja magát, mintha álomba ringatná magát!)

VIVI (halkan énekel) *Hajlik a bojzafa, hm. Bojzafa, hol hálunk az éccaka... (csend) Ihajlaha, hm. Ajtó mögött ágyadon, hm. (csend) Ágyadon, a te gyenge hasadon, ihajlaha...*

SÁRA (folytatja) ... *hm. A hasamon nem lehet, hm. Nem lehet, mert még abból baj lehet... (csend) ihajlaha, hm.*

EGYÜTT *Abból baj már nem lehet, hm. Nem, csak szép gyerekünk lehet...*

SÁRA ... *ihajlaha, hm.*

(Vivi ijedten néz.)

VIVI Van itt valaki? (fél) Van itt valaki? (ordít) Ki van itt?

(Vivi nagyon megijed. Ordít, kiabál, majd sír. Egyre halkabban, végül csak a szuszogása hallatszik.)

VIVI Durván kezdek meghülyülni...

3.

(Sára szobája. Feszült csendben ül a család és Andris.)

ANDREA (megtöri a csendet) A sulis milyen?

ANDRIS A sulis? A sulis az jó.

ANDREA Aha.

(Csend.)

SÁRA /nem akartok elmenni?/

ANDRÁS *Activityzünk?*

SÁRA /nem!/
ANDREA De jó! Mindenki írjon egy mondatot!

ANDRIS Activity?

ANDREA (Sárának) Sára is szereti, ugye? Mutogatásban nagyon jó a nővérem.

SÁRA /szemét vagy/

ANDRÁS Filmcím is jó?

ANDREA Bármi.

ANDRÁS (Sárának) /te is írsz valamit/

ANDREA Ne foglalkozz velem!

ANDRÁS Andrea, légy szíves...!

SÁRA /oké, én is játszom/

ANDRIS (eddig írt) Kész.

(Andrea összeszedi a papírokat, s egy dobozba teszi.)

ANDREA Ki kezdi? Apu?

ANDRÁS (húz egyet, olvas, mosolyog) Ezt csak Sára írhatta!

SÁRA (nevet)

(András elmutogatja a „Van egy lányom és egy szörnyetegem.” mondatot. Andrea kiborul, de játssza a vidámat.)

ANDRIS Ilyeneket kellett írni?
ANDRÁS Bármilyen jó, csak hosszú legyen.
ANDREA Én jövök. (húz, olvas) Ez mi?
ANDRIS Azt hittem, ilyet kell!
ANDRÁS Csináld, aztán meglátjuk, mi lesz!

(Andrea elmutogatja a „Csocsoszán csocsója.” mondatot. Nem találják ki.)

ANDREA (mérgelesen) Ezt nem lehet elmutogatni.
ANDRÁS Már közel voltunk?
ANDREA Csocsoszán csocsója. Nagyon közel voltatok!
ANDRIS Bocs. Mi ilyeneket szoktunk a haverokkal.
SÁRA (Andrisnak) /te jössz/

(Andris húz. Olvas. Elkomorul. Sára érdeklődve, Andrea elégedett gonoszsággal nézi. Elmutogatja a „Sára gyereket vár tőlem.” mondatot.)

ANDRÁS (kimondja a megfejtést) Sára gyereket vár tőlem.

(Csend.)

ANDRÁS Andrea, ez nem volt vicces.
SÁRA /semmi probléma/
ANDRÁS Ez nem volt vicces. (próbálja elmutogatni) /ez nem volt vicces/
SÁRA /engem nem zavar/
ANDRÁS Ezt meg kell beszélni, lányok!
ANDREA Andris is itt van, ha esetleg valakit zavar!
ANDRIS Semmi probléma. (felső zsebébe teszi a cetlit) Bár ez tényleg nem volt vicces.
ANDREA Engem nem zavar.

ANDRÁS Ezt meg kell beszélni!
ANDREA Mit?
ANDRÁS Kellemetlen helyzetbe hoztad a testvéredet és Andrist is.
ANDREA Szerintem meg nem. Ez csak egy játék.
ANDRIS Tényleg az.
ANDREA Én meg szörnyecske vagyok. Az is csak egy játék, ugye?
ANDRÁS Az sem volt szép.
SÁRA /mert igaz/
ANDRÁS Fejezd be!
SÁRA /ez az én lakásom/
ANDRÁS Gyerekek! (összeszedi gondolatait) Ezt nem akarom látni. Ti testvérek vagytok. Hogy tudnék azzal a tudattal élni, hogy a két gyerekem, a lányaim, gyűlöletben élnek egymás mellett! Meg sem próbáljátok kijavítani! Ti mindig szerettétek egymást gyerekként. Most, hogy kezdtek felnőtté válni, miért változott ez meg? Akarom, hogy szeretettel forduljatok egymás felé! Akarom!

(Közben a lányok halkán kimentek a szobából, csak Andris marad. András is észreveszi ezt.)

ANDRÁS Te érted, ugye? (szomorúan lehajtja a fejét)
ANDRIS (feszeng) Értem... De megyek. (feláll) Ja, kaphatok egy kiló cukrot? Azért jöttem igazából.
ANDRÁS Persze. Hozok a konyhából. (kimegy)

4.

(Vivi szobája. Idegesen mászkál, pakol. Andris a kanapé szélén ülve figyel.)

VIVI Andris, te miért járkálsz a némacsajékhoz?
ANDRIS Én... nem nagyon szoktam...
VIVI Nem zavar, de nem kellemetlen ez neked? Hová tettem az egeret?
ANDRIS Mit keresel?
VIVI (megáll) Az apámat. (idétlenül nevet egyet, majd kedvesen megcsókolja a fiút)
ANDRIS Haha.
VIVI Az egeret keresem. Nem láttad? Piros.
ANDRIS Vivi! Állj le egy kicsit!
VIVI Szociológiából *zéhát* írok, és nem tanultam még semmit.
ANDRIS (ordít) Vivi!
VIVI (megáll) Mi van?
ANDRIS Beszéljessünk. Kérlek.
VIVI (csend) Nem. (pakol tovább)
ANDRIS Nem értelek...
VIVI Nem raktad a táskádba? (kinyitja Andris táskáját) Mindent elraksz.
ANDRIS Lécci azt ne... ne nyúlj a táskámba...
VIVI (kivesz egy prospektust, amiből kiesik egy jegy) Ez mi?
ANDRIS Mi mi?
VIVI (mutatja) Ez.
ANDRIS Jaj! (csend) Ez egy... belépőjegy.
VIVI Hová?
ANDRIS A fürdőbe.
VIVI Milyen fürdőbe?
ANDRIS A szoboszlóiba.
VIVI Milyen szoboszlóiba?
ANDRIS A hajdúszoboszlóiba.
VIVI Mit keres a táskádban?

ANDRIS Ülj le, Vivi!
 VIVI Nem ülök le! Mit keres a táskádban?
 ANDRIS Ott voltam.
 VIVI Mikor?
 ANDRIS Hétfvégén.
 VIVI Nem síelni voltál?
 ANDRIS Nem.
 VIVI És kivel?
 ANDRIS Vivi, beszéljük meg... ülj le...
 VIVI Kivel voltál?
 ANDRIS Andreával.
 VIVI Az meg ki?
 ANDRIS Sára húga.
 VIVI Milyen Sára?
 ANDRIS A szomszéd lány. A néma.
 VIVI Te a szomszéd némalány húgával voltál Hajdúszoboszlón?
 ANDRIS Igen. De csak levittem volna, de három napig ott kellett maradnom, mert bedöglött a kocsii...
 VIVI Három napig? (ordítva bög)
 ANDRIS Vivi...
 VIVI (artikulátlanul ordít, nagyon hosszan beszél, de nem lehet érteni a szavakat, amiket mond)
 ANDRIS Vivi! (átöleli) Vivi...
 VIVI (ordít tovább)
 ANDRIS Nem volt semmi...
 VIVI Miiiiiiii?

(Vivi ordítva kirohan. A lakás különböző pontjaiból hallatszik az üvöltő sírása.)

ANDRIS (nézőknek) Ez van. Mindig ez van. Az ember akárhányszor jót akar, rosszul jön ki belőle. Andrea ellopta Sára wellnes jegyét. Megkért, hogy vigyem el Hajdúszoboszlóra az apja kocsijával. A kocsii persze bedöglött, ott kellett maradnom. És ha már ott vol-

tam, gondoltam kipróbálom, milyen az. Két éjszakát maradtam, és persze, hogy fürödtem! Hajdúszoboszlón mindenki fürdik. Kész lett a kocsi, és hazajöttünk. (Vivinek kiabál) De nem volt semmi! (csend) Vivi! (csend) Vivi!

VIVI (kintről) Gyere csak! Nem humorból hívtalak át! (bejön Andreával) Mondd meg neki, hogy vége!

ANDRIS Minek?

ANDREA Minek?

VIVI Mondd meg, hogy engem szeretsz!

ANDRIS Téged szeretlek.

ANDREA Téged szeret.

VIVI Ennyi?

ANDRIS Mi ennyi, Vivi?

ANDREA Hm?

VIVI Ezt sohasem bocsájtom meg neked, Andris!

ANDRIS (letérdel) De mit? Könyörgöm, mit?

VIVI (Andreának) Hogy nem ég le a képedről a bőr!

ANDREA (nyugodt) Bocsánat, de nem értem, mi van.

VIVI Elmész a vőlegényemmel Hajdúszoboszlóra *welnesezni*, és nem érted? Hogy jössz te ehhez?

ANDREA Nem volt semmi.

VIVI Milyen semmi? Beülteted a kocsidba, elutaztok két éjszakára, fürdőcskéztetek, és az semmi?

ANDRIS Ha így nézzük, akkor tényleg...

ANDREA Ez semmi. Mert Andris nem csalt meg, nem ő akart jönni, én voltam egyedül és rossz állapotban, és te hagytad szabadjára a pasidat. Erről nem tehet senki, ez így alakult. Van ilyen, volt is, és lesz is. Most veled, de legközelebb majd mással. Örülj neki, hogy egy ilyen lovaggal élsz együtt.

VIVI (csend) Szereted?

ANDREA (könny szökik a szemébe) Szeretem. De ez most nem lényeges.

ANDRIS (csodálkozva) Szeretsz?

ANDREA Igen.

VIVI (üvöltve kirohan)
ANDRIS Hú...
ANDREA Bocs.
ANDRIS Nem, csak... hirtelen jött... Ha ezt tudom, akkor másképp... izé...
ANDREA Megyek. Tedd rendbe a kapcsolatodat! Legyetek jók, ha tudtok!
(elindul) Láttad a *Moulin Rouge*-t?
ANDRIS Film?
ANDREA Igen. Nekem „a” film! Belehalni valakibe... Jó lenne! (megcsókolja)
Szia. (kimegy)
ANDRIS (fogja a fejét, felnéz) Most mit mondjak? (csend) Nekem perpillanat Sára jön be legjobban. (sóhajt) Lehányom magam inkább.
(kimegy)

5.

(Sára szobája. Andris fel-alá sétálva telefonál. Észreveszi, hogy Bella követi. Néha eltűnik a lány, Andris nem érti.)

ANDRIS Te most itt vagy? (csend) Hahó! (körülnéz) Hahó! (megáll) És én hol vagyok? Betojok, azt sem tudom, kinél vagyok! Minden tök egyforma.

BELLA (a kanapén ülve) Az evolúció miatt van.

ANDRIS (nagyon megijed) Te... mit csinálsz?

BELLA Tudtad, hogy egy másodperc alatt a heréidben háromezer ondósejt termelődik? És valamennyi kizárólagos célja, hogy egy nő méhébe jussanak. Egyetlen ejakulációban hatszázmillió spermium található.

ANDRIS (felháborodottan) Mi van?

BELLA Kéne egyet hetyegned, mert lassan becsavarodsz. (csend) Amúgy Sáránál vagyunk. Most jön. Három-kettő-egy... (belép Sára) Na? (nevet) Ez nagyon tetszik!

SÁRA (köszön Bellának) /szia/

BELLA /szia/

SÁRA (mosolyog) /kezdjük?/

BELLA /igen/

ANDRIS Itt mindenki beszéli a kéznyelvet?

BELLA Durva, mi? (Sárának) Mennyit akarsz tudni? (elmutogatja) /mennyit akarsz tudni?/

SÁRA (Andrisra mutat) /küldd el/

BELLA /nem/

SÁRA /miért?/

BELLA /maradjon/

ANDRIS Rólam van szó?

BELLA Az akarja, hogy menj el. De én azt mondtam, hogy maradsz.

ANDRIS Mert?

BELLA (szúrós tekintettel) Mert.

ANDRIS Nem tudom, mennyire tartozik rám, ami majd itt elhangzik... (hirtelen átváltozik, mintha egy démon szállná meg, s ördögi arccal kimondja a gondolatait) Mindent tudni akarok, mindenről tudni akarok! (visszavált) ... De a személyesség határának van egy pontja, amit nem kellene most átlépnem... (ördögi arccal) Úgyis megszerzek! Te kis tömörgyönyör, megszerzek! (visszavált) ... Szóval inkább elmegyek. (megáll, mozdulatlan szoborrá merevedik)

SÁRA (elégedetten somolyog)

BELLA (tátott szájjal) Ez mi? Nekem ehhez az égvilágon semmi közöm!

SÁRA /ébredsz fel/ (Bella nem mozdul, ezért Sára néhányszor meglöki Andrist)

ANDRIS (hirtelen feléled, körülnéz) Mindent elmondtam? Akkor megyek... (kimegy)

SÁRA (leül) /kezdjük!/
 BELLA (megfogja Sára kezét, hosszan összpontosít) Nem megy.
 SÁRA /mi van?/
 BELLA Megpróbálom még egyszer. (megfogja Sára kezét, hosszan összpontosít) Egyszerűen nem megy! (feláll, mászkál) Nem látok mást, csak egy fekete masszát. Vagy annyira gonosz vagy, hogy képtelenség belédlátni, vagy velem lett valami... (Sárára néz) Te csináltad, ugye?

SÁRA (megvonja a vállát)

BELLA (összeszedi a cuccait) Elmegyek. Soha többet ne hívj, nem jövök. És csinálj meg egy ördögűző kúrát, mert nagy szarban vagy. (kirohan)

SÁRA (mosolyog, majd elkomorul, alig érthetően, halkán, hosszan tagolva szólal meg) Nem-va-gyok-go-nosz...

6.

(Vivi lakása. Mamma jön be nagy lendülettel, kezében egy kék zsák. Mögötte Andris érkezik lesunyt fejjel. Mamma levágja magát a kanapéra. A fiú tisztes távolból figyeli.)

MAMMA Jesszumpepi, hogy milyen kórházak vannak még manapság is! (pakolgat a zacskóból) Mint egy moslék-koktél! Mennyit hányt ez a lány?

ANDRIS Azt hiszem, sokat.

MAMMA (felnéz) Értékelem, hogy engem hívtál fel. (pakolgat tovább) Nem azt mondom, hogy a lányom egy vaskalapos szűzpina, de most beájult volna a fa alá, még ha nincs is karácsony. (egy cigisdobozt vesz elő) Cigizik? (Andrisra néz) Mióta?

ANDRIS Nem tudtam róla.

MAMMA És tényleg nem te voltál vele?

ANDRIS Zsuval iszogatott. Meg Bellával. Én... máshol voltam.

MAMMA Iszogatott! (felnéz) Ez a trágya zavar egyedül a kamaszkorban. A kosz. Meg a búz. (közben pakol) Van a hűtőben egy pezsgő. Légy szíves bontsd ki, és hozz egy pohárral! (pakol tovább)

ANDRIS (kimegy)

MAMMA (magának) Én is voltam olyan részeg, mint egy albán kecskepásztor, összehánytam magam szó nélkül, kristály tisztán emlékszem erre a szagra. De detoxba azért nem vittek soha! (kikiabál) Hozod?

ANDRIS (kintről) Egy perc.

MAMMA (magának) Hat deci vodka. Gratulálok, kislányom! Gratulálok. Ki kell egyszer próbálni, tudom én, anyád is kipróbálta, körberöhögtem. Nem tetszett neki. Kíváncsi vagyok, neked hogy tetszik majd az überokos vigyorem! (kikiabál) Mi van, Andriska?

ANDRIS (csend) Jövök!

MAMMA Gyere, mert unalmas magammal beszélgetni!

(Jön Andris egy pohár pezsgővel. Nagy nedves folt az ingén.)

ANDRIS Kedves egészségére!

MAMMA (nézi a foltot) Durrant?

ANDRIS Igen. Izé... az izzót majd kicserélem, mert... kiesett.

MAMMA A mennyezetre is ment? (nevet) Neked is gratulálok!

ANDRIS Még nem csináltam ilyent.

MAMMA Ilyet!

ANDRIS Bocsánat.

MAMMA Ül le! Beszéljünk! Még nem találkoztál a lányommal, ugye? Szandra egy... különleges lány. És nagyon jó anya. Csak hát van egy kis bibije. A férfi! A spermagazda. Senki nem tudja, ki lehet Vivien apja! Mert a lányom makacs. Naponta megnézi azt a filmet, amelyikben *Julia Roberts* egy prosti, és mosolyog, csak mosolyog hozzá, álmodozik az ő hercegéről...! (csend) Baromság! De meggyőzőhetetlen. Meg kell találnom azt a gyereket, aki felcsinálta Szandrát! Közel is vagyok. Nagyon közel.

ANDRIS Izgalmas.

MAMMA Te most humorizálsz?

ANDRIS Bocsánat.

MAMMA Mit kérsz mindig bocsánatot?

ANDRIS Nem tudom.

MAMMA Be vagy tojva tőlem? Miért? Megeszlek? Zaklatlak? Férfiasságodra török? Hm? Mi a helyzet, Andriska?

ANDRIS Semmi. Az andriskázást nem szeretem.

MAMMA Nem baj.

ANDRIS Persze.

MAMMA Szerepelj! Nem szégyen az! Színház az egész világ. Csak a szabályokra kell odafigyelni! Beszélj érthetően, határozottan! Artikulálj! Nem értelek sohasem. Aztán ne fordíts hátat a közönségnek! Csak ha a rendező azt kéri tőled. A rendező alatt most az életet értsd, jó? És nincs üres színpad! Soha! Megvárod, míg lemegy a fény, vagy a függöny. Akkor kiséthatsz a jelenetből. De fényárban nem. Tilos!

ANDRIS Ebből nem mindent értettem, de figyelek.

MAMMA Figyelj is!

ANDRÁS (jön be, húzza Mamma bőröndjét) Már csak ez maradt.

MAMMA Köszönöm, hogy éjjel is ilyen készségesen segítesz. Reggel majd taxival hozom haza a leányzót.

ANDRÁS Semmiség. Nekem is van két lányom. Igen... Én megyek is.

MAMMA Haza, vagy ide a szomszédba?

ANDRÁS Haza. Andrea otthon van. A lányom-Andrea. Valami gondja lehet. (zavarban van, érzi a feszültséget) Sietek is...

MAMMA Mikor beszélgetünk?

ANDRÁS (zavartan) Jövök még a héten.

MAMMA Egy izzót is ki kellene cserélni a konyhában.

ANDRIS Majd megcsinálom.

MAMMA (Andrisnak) Hozz inkább egy villát, utálom a buborékot! (Andrásnak) Na?

ANDRÁS Majd beszólok, ha itt leszek. Viszlát! (elmegy)

MAMMA Menekül. (elmosolyodik) Megvagy, Henry!

7.

(Sára szobája. Egy olyan jelenet következik, ami valójában nem történt meg. Pontosabban megtörtént, de nem ebben a formában. Később erre fény derül majd, de most következik Andrea és Andris szerelmi jelenete, megspékelve Sárával. Szerelmi háromszög, halivudi zenére! Andris és Sára ülnek a kanapén. Belép Andrea. Megszólal a zene, egy musical képsorai elevenednek meg. Andrea és Andris szerelmesen énekelnek. Sára értetlenül nézi őket, majd közéjük áll.)

ANDRIS *Never knew I could feel like this
Like I've never seen the sky before
Want to vanish inside your kiss
Everyday I love you more and more
Listen to my heart, can you hear it sings
Telling me to give you everything
Seasons may change, winter to spring
But I love you, until the end of time
Come what may, Come what may
I will love you until my dying day*

ANDREA *Suddenly the world seems such a perfect place
Suddenly it moves with such a perfect grace*

EGYÜTT *Suddenly my life doesn't seem such a waste*

SÁRA *It all revolves around you*

HÁRMAN *And there's no mountain too high
No river too wide
Sing out this song and I'll be there by your side
Storm clouds may gather
And stars may collide*

ANDRIS *But I love you*

ANDREA *I love you*

KETTEN *Until the end of time*

(Hirtelen vége a zenének, Sára felordít.)

SÁRA Nem!

(Újból indul a jelenet. Kísértetiesen hasonló mozgásokkal, mint a zenei betét alatt! Andris és Sára ülnek a kanapén. Belép Andrea.)

ANDREA (kezeit nézi) Sára, mit raktál a szemébe? Szétmarta a kezem.

ANDRIS (odarohan) Mutasd!

ANDREA Ég!

ANDRIS (megfogja a lány kezeit) Így jobb?

ANDREA (otthagyja a fiút) Nem.

SÁRA /jobbat nem tudtál kitalálni?/

ANDREA /nem/

ANDRIS (odalépne Andreához) Miért kell ellenségeskedned...? (belerúg a kanapéba) Áú! (térdre rogyik) Ezt nem hiszem el!

ANDREA (odarohan hozzá) Mit csináltál?

ANDRIS Valami ideget talált el! (jajgat) Ezt nem hiszem el!

ANDREA (felsegíti) Ül le!

(Sára nem engedi, hogy Andrea Andris mellé üljön.)

SÁRA /ő az enyém/

ANDREA /tudom/

ANDRIS Mi van?

ANDREA Semmi...

ANDRIS Légy szíves, most ne! Most ne veszekedjete! Egyébként is nagyon nehéz megérteni, mi folyik itt, és nem csak a mutogatások miatt, de most inkább ne, jó?

ANDREA Jól van, nem kell felkapnod a vizet! Nem kell...

ANDRIS (miközben Sára simogatja) Andrea, nagyon kedvellek, tényleg... (lerázza Sárát) Most hagyjál, jó? (feláll, Andreához sántikál) Én nem tudom, mit értettél félre, de valami nagyon nincs rendben.

ANDREA Andris...

SÁRA (feláll, dühösen nézi őket)
ANDRIS Fáj még?
SÁRA (elrángatja Andrist)
ANDRIS Hagyjál!
ANDREA Mi?
ANDRIS A kezed.
ANDREA Ja! Nem.
ANDRIS Biztos?
SÁRA (leül) /biztos/
ANDREA Biztos.
ANDRIS (közel lép Andreához) Akkor magunkra hagynál egy kicsit?
ANDREA (elkomorul) Persze. (elindul, de sűgva még elbűcsűzik a fiútól) *I will love you until my dying day...*
ANDRIS (csak néz, de nem szűl)

(Andrea kimegy. Andris visszaűl Sára mellé. Csend.)

ANDRIS Most vagyunk meglűve, mi? (csend) Pedig kellene beszűlnűnk!
SÁRA /kellene beszűlnűnk/
ANDRIS (nevet) Nem érttem.
SÁRA /azt mondtam, amit te/
ANDRIS Én csak ezt tudom: /szeretlek/
SÁRA (nevet) /hűlye/
ANDRIS (feláll) Pedig valamit el kellene mondanom. Fontos. Nem tudom, mennyire ismered a férfiak lelki világvát. A fiűkét. Errűl szeretnűk beszűlni, hogy megértst! Kezdem. (levegűt vesz) Mindjárt... (ideges) Nem megy. (csend) Megvan! A zene segít. (távirányítűval elindítja a magnűt) Eltáncolom, mit szűlsz?

(Magszűlal a zene. Andris idétlenül táncolni kezd. Sára nevet, majd ő is beszűll. Viccesen táncolnak. Majd Andris belekezd a mondűkájába – zenere beszűl.)

ANDRIS A férfi, a férfi, egy-két-hár-négy életet él, és ehhez négy nőt remél. Ha jön a levél, hozza a postás. A férfi meg bolhás, mert vakarja magát, az agyát tépi: ki mit ír? Ha nincs radír, mind megmarad a jövőnek, és a férfinak lóttak. Mert a férfiélet három naponta kezdődik újra és újra, a többi elmúlt. A múlt a hazugságra épül, az első élet ettől szépül. Nincs gond. Pont. És a kettes a tettes. A férfi a bűnös, ha hűvös a nő. Nem menő. És a probléma egyre-egyre csak nő. Három. Te leszel a cseszegető párom. A férfi ezt-azt lenyel, mert kell neki a *meki* mellé a szerető csókja. És óvja a hitelét, legalább a felét, mert jobb lenne, ha inkább a nő nyelne le mindent. Kibillent a kapcsolat a negyedik élet félelmének alapján. Az anyján az apján kívül nincs több ész a földön. A nő az okos, a nő az okos, de ha nem, a melle még lehet hegyes, mint a fokos. Ez a differencia a konvergencia bizonyítéka. Ha nincs nyitva a téka, az életem pereg, mint egy film a moziban. *Happy end* nincs. Várnak a zaciban. Beteszem az életem. Ez ám a kényelem! Ennyi meg egy bambi. Várni, hágni, látni, járni, szállni, mindegy, jöhet bármi: jópofát kell mindenhez vágni. (a zene elhallgat) Vágod?

SÁRA Vágom.

ANDRIS Nem tudom, érted-e, miről beszélek.

SÁRA Aha.

ANDRIS Tetszel, nagyon tetszel. De egy másik dimenzió kellene ahhoz, hogy érvényes legyen ez a vonzalom... (eszmél) Te beszélsz?

SÁRA /mi van?/

ANDRIS Az előbb beszéltél!

SÁRA /rázza fejét/

ANDRIS Becsavarodtam. Megyek.

SÁRA (megcsókolja)

ANDRIS (csend) Szóval nem értettél meg semmit.

SÁRA (megvonja a vállát)

8.

(Vivi szobája. Vivi Bella ölében fekszik, halkán mesél.)

- VIVI Feküdtem. Fölöttem idegen arcok. És rólam beszéltek. Csúnyán. Tudtam, hogy egy mentőben vagyok, de nem érzékeltem semmit. Aztán lehúzták a rolót. Hajnalban ébredtem a szagra. A saját bűzömre. Nem volt rajtam ruha. Nem tudtam, hol vagyok. Adtak egy lepedőt, hogy zuhanyozzak le. Nem esett jól a forró víz. (csend) Annyira megalázottnak éreztem magam!
- BELLA Csak egy lecke volt.
- VIVI Soha többet nem iszom piát! És most meg ez a levél. Mi folyik itt? Mivel érdekeltem ki, hogy minden rám zúdul? Érted te ezt? Persze, hogy érted, nem kell mondanod! Rohadt jó neked, hogy mindent tudsz! Mázlista vagy. Mázlista mentalista...
- MAMMA (sietve érkezik) Na, mi az az egetrengető hír, hogy azonnal jönnöm kellett?

(Vivi feláll, és egy cetlit ad Mammának.)

- MAMMA Ez mi?
- VIVI Szerinted?
- MAMMA Nem tudom.
- VIVI Andris zsebében találtam.
- MAMMA (magának) Szóval, te kutakodsz a pasid cuccai között!
- VIVI Szerinted most mit csináljak? Ha nincs itt Bella, már régen a konyhában lógnék a mahagóni asztal fölött!
- BELLA Csak a szája nagy, igazából nem tenné meg, nyugi!
- MAMMA (olvas) És igaz?
- VIVI Mi?
- MAMMA Hogy teherbe ejtette Sárát! Az van ideírva, nem?
- VIVI Nem ez a lényeg!
- MAMMA Hanem?

VIVI Hanem, hogy miért találhatok egy ilyen levelet a zsebemben!
MAMMA Ez csak egy cetli. Slussz.
VIVI Mamma, te nem vagy normális! Te mit csinálnál egy ilyen helyzetben?
MAMMA Hogy én mit csinálnék, az jelen esetben nem fontos.
VIVI Engem azért érdekelne!

(Bella egy mozdulattal kicseréli őket.)

MAMMA Engem azért érdekelne, ha a pasid félrekefél, te mit csinálnál!
VIVI A nagyapád is félrekefélt. Úgy éltünk harminc évig. Kibírtam.
MAMMA De azt hogy lehet?
VIVI Méltósággal... Mit tudom én! Megoldottam. Különben is ez nem azt jelenti, hogy Andriska megízélte azt a Sárát!
MAMMA Hanem? (Bellának felháborodottan) Mi most testet cseréltünk?
BELLA Nem ezt akartad?
MAMMA Nem! Én azt akartam megtudni, hogy Mamma mit tenne a helyemben! De nem az én helyzetben, hanem a sajátjában! Csináld vissza!
BELLA Tőlem! (hókuszpókusz)
VIVI Kösz!
MAMMA Jaj, de élveztem azt a kis feszes melled!
VIVI Most komolyan ennyit tudsz mondani?
BELLA (nevet) Azért durva, hogy ki sem akadtok, hogy megcseréltelek titeket!
VIVI Nekem megáll az eszem! Bármilyen problémám van, mindenki csak röhög rajta, legyintget, beleszarik nagy ívben! Érdekel itt egyáltalán valakit, hogy mi van velem? Hogy se apám, se szerelmem, se senkim nincs?
MAMMA Vivien, most már sok vagy. És szemtelen.
VIVI Nem vagyok.
MAMMA Van apád. És nem is egy szar alak. Sem anyád, sem apád nem tehet róla, hogy ilyen helyzetbe kerültél. A fiatal anyád és a fiatal apád,

azok igen. Ők felelősek. De az idő mindent megold. És felejtsd el ezt az önsajnálatot! Élj a mának! A múlt elmosódik. Én már tudom. Öt-hat év maximum, ami még számít. Ami előtte volt, az nincs. Néhány falikép marad belőle. Igaz, hogy te döntöd el, melyik képeket akasztod a falra, de akkor is így van. Tíz év múlva semmire nem emlékszel ebből. De akkor is lesz majd valami egetverő problémád, nyugi! Amilyen vagy, biztos így lesz. Viselkedj normálisan! Én nem ezt szoktam meg a családukban. Nem ezt.

VIVI (csend) Sajnálom.

(Kopogás, majd András lép be.)

ANDRÁS Hello! A postás itt áll az ajtó előtt. Vivit keresi.

VIVI Megjött az ösztöndíj. (kimegy)

MAMMA András! Remek.

ANDRÁS Igazából nem ezért jöttem. Kérni szeretnék valamit!

MAMMA Kérni?

ANDRÁS Igen. Sáráról van szó. Nagyon egyedül van. Nem készült még fel erre az életre. Nagy traumán esett át, s egyedül nem tudja megoldani az átállást. Szóval azt szeretném kérni, hogy néha segítsenek neki! Csak egy-két jószóval, az is sokat jelent most. Hoztam egy kulcsot is. Ha úgy alakulna, hogy be kell jutni hozzá...

MAMMA (elveszi a kulcsot) Bejutunk. De jó, hogy itt vagy. Beszélgessünk...!

ANDRÁS Bocsánat, de nekem most rohannom kell! Tényleg. Megyek is. Viszlát! (kirohanna)

MAMMA András!

ANDRÁS (megáll, nem néz hátra) Igen?

BELLA Most jön a nagy pillanat!

MAMMA Ülj le. Nem sietsz te sehova. Ugye?

ANDRÁS (háttal) De.

MAMMA Örülök, hogy megjelentél minálunk. Vivinek nincs apja. Jót tesz neki, ha néha lát egy felnőtt férfit.

BELLA Apapótló pótapa.

ANDRÁS (csend) Szívesen segítek.
MAMMA Csak ezt akartam. Mehetsz!
ANDRÁS Jó. (kimegy)
MAMMA (Vivinek) Bejöhetsz!
VIVI Ez mi volt?
MAMMA Bartereztünk.
VIVI Milyen apapótló?
BELLA Azt én mondtam.
MAMMA Csak egy férfi. És gyakorlott apa.
VIVI Nekem az igazi kell!
BELLA Cöcöcö...
MAMMA Meglesz. Nyugalom!
VIVI Tudom.
MAMMA Csak a limuzin helyett valami más lesz alatta. És anyád se megy már vissza balettba. De meglesz.
BELLA Mikor jön már a finálé?

9.

(Sára szobája. Andris lép be, kezében egy kiló cukorral.)

ANDRIS Hello! (csend) Hahó! (beljebb lép) Visszahoztam a cukrot. Van kulcsom, úgy jöttem be... Hello! (leül a kanapéra, rugózik rajta) Hihetetlen... Ugyanolyan.

(Kintről zaj. Andris felugrik, téblábol, majd bemászik a kanapé mögé. Sára lép be. Leül a kanapéra. Ideges.)

MAMMA (kintről) András! (belép, meghökken) Te vagy az? Érdekes... Apád?

SÁRA (néz)

MAMMA Ja, persze! Nem beszélsz... (csend) Megvárom, jó? (leül)

SÁRA (bólint)

MAMMA (nézik egymást) Tudod, melyik szavaktól kapok herótót? „Szeretném, akarom, sajnos, de, majd.” Jaj, de sokszor hallom mind!

SÁRA (mosolyog)

MAMMA Nem vicces. Az unokámmal még nem találkoztál. A Vivien. Itt lakik a szomszédban. Nagyon magának való. Tőle hallom egyfolytában, megállás nélkül ezeket. „Majd megcsinálom, de...! Szeretném, de...! Akarom, de...! Sajnos nincs időm, sajnos nincs erőm, sajnos nincs semmim!” Csak ezeket fújja. (ideges) Még a végén felidegesítem magam! Te is ilyen vagy?

SÁRA (mutatja, hogy nem tud beszélni)

MAMMA Nem vagy te más, még így se! Sajnálak, mert nem jó ez így. Egy fiatal lány... az ne legyen félemler! Még te sem érdekled ezt.

SÁRA (elkomorul)

MAMMA Na, jön a *durcipofa*! Ismerős. Tudom, most ki vagy akadva – ugye így mondjátok? És ez így is van rendjén. Nőből vagy. Ahogy én is. És a lányom, az unokám. Sokan vagyunk. Sok azonos nem. Sok önazonos nem. De hol vannak az igenek? Az életigenlés, az hiány-

zik. Nyugalom, nem jövök a *bezzegazénidőmbennel*! Ugyanolyan volt az is, mint ez. Különbözünk? Egy fenét! A nő attól nő, mert egy. Mind egy. Mindegy. (csend) Megtanuljuk a leckét. Nem azonnal, mert nem megy blikkre. Szépen, lassan. Megélve a helyzeteket. Én is voltam lány. Kicsi és nagy. Aztán felnőttem. És elszúrtam. Mert nem figyeltem a férfira. Pedig kellett volna! El is hagyott. Nem baj, mondtam magamnak, majd a lányom! Ő még jobban elszúrta. Mert annyira figyelt a férfira, hogy nem vette észre, amit kellett volna! Mert ő is csak magát kereste amabban. És a férfi lelépett. Hm. Majd az apátlan unokám! Aki – ha hiszed, ha nem – nő! Hogy ő mit tanul? Most azt mondanám, semmit. De ki tudja! Nem örülök annyira, hogy elveszed a szerelmét. Szimpatikus kis srác ez az Andris. De más. Mesélhetnék róluk is. A férfiakról. Na, a férfi, az ám egy nemes állatfajta! (legyint) Nem jó itt semmi. Valamit nagyon rosszul olvastunk ki a használati utasításból. Mert ez az egész tökéletesen lett összerakva! Az ember, igen... Tökéletes alkotás! (csend) Nem neked kellett volna ezt elmondanom. Az unokámnak. Vagy a lányomnak inkább. Mindegy. Én már megkaptam a pofonadagomat életbácsitól. Nekem már nincs tétje a nagy megmagyarázásoknak. Röhögök és mesélek. (csend) Apád nem jön?

SÁRA /nem tudom/

MAMMA Nekem ne mutogass, úgysem értem. Nincs egy kis pezsgőtök?

SÁRA (megvonja a vállát)

MAMMA Ha nincs, hát nincs! (feláll) Megértettél valamit abból, amiről beszéltem? Nem hiszem. Vonogasd csak a vállad, úgy egyszerűbb. Röpül az idő, és nemsokára te ülsz majd egy lánykával szemben. Te is mondd el neki! Ő meg majd húzogatja, vonogatja. (nevet) És most optimista voltam, na, mit szólsz hozzá? Megyek. Mutogasd el apádnak, hogy fontos beszédem van vele. Vele is. (kimegy)

SÁRA (próbálja dúdolgatni a *Hajlik a bojzafát*, de nem megy)

ANDRÁS (jön) Sára, ebből ne csinálj rendszert, kérlek! Nem hívhatsz ide minden apró-cseprő hülyeség miatt!

SÁRA /keresett a szomszéd öreg nő/
ANDRÁS Nem értem én ezt a kézbeszédet, ne haragudj! Tanulom, de nem megy.
SÁRA (apja arcába mondja) /mert nem szeretsz/
ANDRÁS Szeretlek. /szeretlek/
SÁRA (rázza fejét)
ANDRÁS Fáradt vagyok. Nem tudok érveket felhozni, nem tudok nemet mondani, nem tudok odafigyelni rád. Próbálom, de nem megy.

(Sára kirohan. András összeroskadva ül. Hallgat. Andris áll fel mögötte, próbál kiosonni, de a férfi észreveszi.)

ANDRIS Én csak a cukrot meg a kulcsot. Hoztam. Vissza. Illetve a kulcsot nem. Azzal jöttem be, a kulccsal, amit kaptunk arra az esetre, ha baj lenne! (csend) Mi a baj?
ANDRÁS (néz maga elé) Sose legyél felnőtt!
ANDRIS (zavartan nevet) Kikerülhetetlen.
ANDRÁS Ülj le. Iszol valamit?
ANDRIS Köszönöm, nem.
ANDRÁS Andris, te mit legyescatsz a lányaim körül? (mosolyog) Nem egy tisztességes férfiúi magatartás! (magának) Jézusom, miket mondok!
ANDRIS Csak barátok vagyunk.
ANDRÁS Ezt te sem hiszed el, ugye?
ANDRIS (nevet) Néha azért igen.
ANDRÁS Szeretem a lányaimat.
ANDRIS Én is. (eszmél) De nem úgy!
ANDRÁS Vagy de... (nevet) Nem ismeretlen helyzet ez nekem. Voltam fiatal. Voltam szerelmes. Egyszerre két nőbe. Háromba. De elmúlt. Megszületett Sára. Meglepetés volt, nem számítottam rá. Szép történet ez. Nagypocakos mennyasszonyt ritkán lát az ember. (nevet) Hát még a vőlegény! Igen, abbahagytam az egyetemet, mert jobb célt találtam. Felépíteni egy vállalkozást, az olyan, mintha alkotás len-

ne! Mentorom is lett. Az apósom. A feleségem apja. Aztán megszületett Andrea is. A kicsi. Meglepetés volt, nem számítottam rá. Hogy elrepült az élet! (csend) Van egy szép és okos feleségem, két szép iskolás lányom, van fedél a fejem felett, mire vágyhat még az ember? Mire? A boldogság mindennek az alapja. És én... nagyon boldog vagyok. Nagyon boldog vagyok... Boldog...

(András halkán sír. Andris zavartan ül mellette. András nagyon hosszan sír. Némán, fejét a kezébe hajtva. Andris fészeng. András a fiú vállára dőlve sír. Andris nem érti. Menne már! És kimegy.)

10.

(Vivi szobája. Mamma és András ül egymással szemben. Vivi távolabbról figyeli őket.)

MAMMA (csend) Az én lányomat Alexandrának hívják. Szandra. Rémlik? Te voltál Henry, az író fiú. Szandra megszülte Vivient. Hm? A lányodat.

ANDRÁS (csend, majd idegbaj) Tudtam, tudtam, tudtam, tudtam, tudtam, tudtam, tudtam...

(András felugrik, fogja a fejét, hol megnyugszik, hol őrjöngő rohamot kap. Majd hirtelen lenyugszik.)

ANDRÁS Tudtam! Az ember megnéz egy filmet, egy reklámot, elolvas egy regényt, egy cikket, elmegy színházba, és mindenhol ezt hallja: te vagy az apám! Jézusom! (csend) Ezt hogy mondom el a feleségemnek?

VIVI (szárazon) Te vagy az apám?

MAMMA Tessék, megtaláltad, lehet ölelkezni!

VIVI A szomszéd némalány apja az apám?

MAMMA Jobbat vártál?

VIVI (bólint)

ANDRÁS Nem lehetek én... Azt mondta, hogy nem terhes.

MAMMA Ilyeneket mondanak fiatal, kétségbeesett, felcsinált lányok.

ANDRÁS (csend) Most mi lesz?

MAMMA (elégedetten) Én megoldottam a rejtélyt, a többi a ti dolgotok. Elvenced azért nem kell.

ANDRÁS És nős vagyok, van két gyerekem... Jézusom, a két lányom!

MAMMA Három van innentől. És fejezd be ezt a tutyimutyiságot! Legyél férfi!

ANDRÁS (leül) Gyenge vagyok.

MAMMA Nem kell drámákat gyártani, ez az élet. Van pezsgő?

VIVI (odalép Andrásához) Apu...
ANDRÁS (felugrik, szinte sírva) Nem! Ilyen nincs. A kocsiban két mázsa banán vár, le kell szállítanom még ma..., de mit mondok a feleségemnek?
VIVI Nem erre számítottam.
ANDRÁS (lenyugszik) Ne haragudj! Én...
MAMMA Azokban a filmekben, reklámokban, regényekben, cikkekben, színdarabokban ilyenkor mi a nagy finálé? Mit csinál a főhős?
ANDRÁS Nem emlékszem.
MAMMA Drámai a helyzet.
ANDRÁS (leroskad a kanapéra) Jézusom, a lányaim!

(Elsötétül minden, András gondolata megelevenedik. Előlép a két lánya.)

KETTEN Neked van még egy lányod?
ANDRÁS Én nem tudtam...
KETTEN Neked van egy lányod?
ANDRÁS Három...

(Újra a valóságban.)

ANDRÁS (ordít) Három lányom van!
MAMMA És hol marad Jézus?
ANDRÁS Jézusom, Jézusom...
MAMMA Itt családi tragédia van kialakulóban. Mondtam, hogy drámai pillanatok ezek. Hozok pezsgőt.
ANDRÁS Hogyan mondom meg nekik? Hogyan nézek a szemükbe?

(Elsötétül minden, a két lány a kanapé két szélén ülve figyeli apját.)

ANDRÁS (nyugodt) Lányok, én... mondanom kell valamit. Nektek...
ANDREA Mi van, apu?
SÁRA Mit akarsz mondani, apu?

ANDRÁS (bógvé, alig érthetően) Van egy testvéretek...

(Újra a valóságban.)

MAMMA (pezsgőzik) Jól vagy? Én nem hittem volna, hogy ennyire kiborulsz! Képzeld el, mit szól majd a lányom! Szerencsétlen, húsz éve várja a hercegét limuzinon, erre én találom meg a második emeleten.

ANDRÁS (megszorítja Mamma kezét) Hogyan mondjam meg a lányaimnak?

(Elsötétül minden, a két lány a kanapén ül András mellett jobbról és balról. Unottak.)

ANDRÁS Lányok, tudjátok, voltam én is fiatal. Akkor udvaroltam édesanyátoknak. De nagyon fiatal voltam, ezért nem értem be annyival, hogy csak édesanyátoknak udvaroljak, volt más kapcsolatom is. Tudom, most felháborodtok rajtam, de higgyétek el, az a fiú már nem én vagyok. Én nem vagyok az a fiú. Mert nekem azt mondta mindkét lány, hogy nem terhes. És hittem nekik. És édesanyátok néhány hónap múlva azt mondta, hogy mégis terhes. Így született Sára. És akkor nem is gondoltam másra, csak arra, hogy lesz egy lányom, majd még egy, igen, te Andrea, és az egyetemet is befejeztem, összeházasodtunk édesanyátokkal, és a bolttal kezdtünk foglalkozni. És elmúltak az ifjú évek...

ANDREA Mi van, apu? Mennék.

ANDRÁS És felnőttünk, becsúszott egy malőr, megszületett Andrea is, ketten lettetek. Én nem akartam. Nem akartam felnőtt lenni! Feleséggel és két gyerekkel. Aztán elfogadtam, mert az élet azt igazolta, hogy jó az én életem. Jó, kiegyensúlyozott, és boldog.

ANDREA Apu...

ANDRÁS (suttogva) Van egy testvéretek.

ANDREA Mi? Nem hallom...

(Újra a valóságban.)

MAMMA Mi? Nem hallom.

ANDRÁS (suttogva) Ezt nem lehet elmondani anélkül, hogy ne hasadna meg a szív.

MAMMA A szív... (gondolkozik) Legyél tömör. Három szó: van egy lányom. Így lesz a legjobb, hidd el!

(Elsötétül minden, a két lány a kanapé két szélén ülve néz maga elé. Hosszú csend.)

ANDRÁS Van egy lányom. (zokog)

(Andrea lassan felfogja, mit hallott. Halkan sírni kezd. Sára arca elfehéredik, üvöltetni próbál, de csak vékony, erőtlén hang jön ki a torkán. Andrea egyre hangosabban zokog, a végén már szinte üvölt. András lehajtott fejjel, némán sír.)

(Villámlás, mennydörgés, cikázó fények. Mindenki röhög Andráson. Majd hirtelen csend. Újra a valóságban.)

ANDRÁS (megnyugszik) Ezt az átkozott életjátékot, ezt a tragikomédiát, főszerepben saját magammal, ezt nem én írtam, hanem valami pályakezdő isten... (Vivinek) Én... nem tudom, mit mondjak...

VIVI (csend) Tényleg gazdag vagy?

11.

(Sára szobája. András és két lánya ülnek egymás mellett. Síeléshez felöltözve bambulnak a semmibe.)

ANDREA Apa, te nagyon gazdag vagy. Gazdag és boldog.
ANDRÁS Igen, boldog vagyok. Boldogok vagyunk, ahogy mondd.
ANDREA De nem úgy értettem.
ANDRÁS Hanem?
ANDREA Cinikusan vicceltem.
ANDRÁS Értem.
ANDREA Miért vagy ilyen? Csak azt ne mondd, hogy értem!
ANDRÁS Pedig teérted is tettem, lányom.
ANDREA Én mindjárt lehányom magamat! Hallod a szavakat, amik kibugygyannak belőled?
ANDRÁS Nem szeretem, mikor irodalmi vagy. Felőled összeomolhat minden, de ígérem, hogy elmegyünk síelni ketten.
ANDREA Hárman.
ANDRÁS Jól számolsz. Mi hárman vagyunk párban.
ANDREA És anya?
ANDRÁS Csalódtam anyádban. Elhagyott.
ANDREA Most zaklatott. Ki fogja heverni.
ANDRÁS Még ma elmegyünk síelni.
SÁRA (érthetetlenül) Én nem akarok síelni!
ANDRÁS Sára, nem lehet érteni, amit mondasz.
ANDREA Apa, Sára néma!
ANDRÁS (Andreára néz) Te fülbevalót mióta hordasz?
ANDREA Kiborultál, tudom, nehéz az élet. (cinikusan) De van remény!
ANDRÁS Hogy is van? Az élet kemény? Vagy nem kemény?
ANDREA Az élet szar. És mi megszenvedjük.
ANDRÁS Elmegyünk síelni együtt! Még ma!
ANDREA És boldogok leszünk? Nevetünk, hancúrozunk, összeölelkezünk?
ANDRÁS Úgy lesz, Andrea.

ANDREA Megint a látszatra szövetkezünk. Apu, vége! Nincs már több családi hétvége! Foltozgathatod, de a rendszer összeomlott. Vivi érkezése már túl sokat nem rontott a helyzeten, mert anyunak, Sárának, neked és nekem nincs *happy endünk*! Jobb lenne lepihennünk, és elfogadni a helyzetet! Kopott a padló, hullik a mennyezet: a várad összedőlve, apu. És nincs másik nyitott kapu, ahol belibbenhetnél egy új életbe. Belerokkantunk ebbe a négycsillagos kényelembe. Igen. És az egyetlen értelmes kérdés, ami még nem hangzott el itt, a nagy finálé előtt, na, mi? (mutatja az öngyilkosságot) Milyen gyógyszert vegyek be?

ANDRÁS (csend) Még ma elmegyünk síelni a hegyekbe.

(Némán és szomorúan ülnek egymás mellett.)

12.

(Vivi szobája. Vivi és Andris veszekednek. Az idő- és térsíkok összemosódnak, így Viviből Sára lesz néha. És fordítva.)

- VIVI Sokat gondolkoztam. És arra lyukadtam ki, hogy minden problémám benned gyökeredzik.
- ANDRIS (nem érti)
- VIVI Nem érted, ugye?
- ANDRIS Nézz rám: mit látsz az arcomon?
- VIVI Megint hülyéskedsz.
- ANDRIS Te kezdted.
- VIVI Andris, én neked megadtam mindent. Testem, lelkem, gondolataim, mind-mind nyitva álltak előtted.
- ANDRIS Ezt valami sűgógépről olvasod?
- VIVI Szemét vagy.
- ANDRIS Te meg komolytalan. Két éve vagyunk együtt, s ma megszólalsz egy olyan nyelven, amit eddig nem beszéltél. Egyszerűen nem értem a helyzetet.
- VIVI Te most lehülyézel?
- ANDRIS Szeretnéd?

(Vivi hirtelen átváltozik, Sára lesz belőle.)

- SÁRA Nekem van egy hatalmas családi drámám. És egyedül nem megy.
- ANDRIS (megijed) Mi folyik itt?
- VIVI (értetlenül) Andris, figyelsz rám?
- ANDRIS Én figyelek rád. Nagyon figyelek. De akárhogy is akarom, nem látom, mit kellene néznom.
- SÁRA Te megcsillantottál előttem egy ígéretet.
- ANDRIS Vivi hol van?
- SÁRA Megint ezt csinálod: terelsz.
- ANDRIS Te hogy tudsz...?

SÁRA Azt ígérted, hogy minden rendben lesz. Én a nyugalmat vártam melletted. De te alkalmatlan vagy arra, hogy végigcsináld a vállalásod.

ANDRIS Én ezt nem értem.

SÁRA Figyelsz rám, Andris?

ANDRIS Figyelek.

(Megjelenik Vivi is, innentől ketten vannak.)

VIVI De nem figyelsz. Lett egy apám. És két testvérem.

SÁRA Elvesztettem az apám, anyám, és a testvérem.

ANDRIS Miért vagytok ketten?

ANDRÁS (előtűnik a semmiből) Erről beszéltem.

ANDRIS (Andrásnak) Kifelé! (eltűnik)

VIVI Látsz engem?

SÁRA Látsz engem?

ANDRIS (Sárának) Legalább te ne beszélj!

(Innentől amit Vivi mond, azt Sára jelyelvvel elmutogatja. Andris csak kapkodja a fejét.)

VIVI Tizenkilenc éves vagyok. Már egyáltalán nem fiatal! Honnan tudjam, hogy lesz-e ennél jobb veled? Tőled? Akkor mondd ki, hogy nem véletlen volt csupán a találkozásunk, hogy valami célja volt a sorsnak, amikor egymás mellé rakott minket! Ne okoskodj nekem, hogy így jó, úgy jó, az nem jó, ez nem jó! Nézz a szemembe, és mondd bele a fejembe: „Én tudom. Én már tudom!” Már nem vagy gyerek! Ebben a világban élsz te is. Legyél férfi! De a jövőmről ne akarjál dönteni! A jövőmről én döntök. És vagy veled élem le, szerelmesen, csókokkal, ölelésekkel, csupa-csupa nyálás érzelmi kitárulkozásokkal, vagy nélküled. De tudnom kell, hogy most akkor mi a helyzet, Andris! Szeretsz még, vagy... vagy *kabbe!*

(Andris felveszi a fejhallgatóját, megszólal a zene. Kizárja a külvilágot.)

ANDRIS Valóság vagy fikció? Amit most látok, az tényleg így van, vagy meg sem történt? De az is lehet, hogy valamikor így lesz. Ez a mozdulat például. (csinál egy mozdulatot) Kitől hallok igazságokat? Elcsé- pelt mondatok zúgnak a fülemben. Mint ez a zene. Ugyanaz az a dallam századszor eladva. Minden ugyanaz. A Föld forog, az idő múlik, de nem változik semmi. (csend) Itt van ez a két lány. Vetél- kednek értem. Miközben én csak Vivit szeretem. Tiszta szerelem- mel. Sára dögös. Jócsaj. De elviselhetetlenül gonosz. Akkor inkább Andrea! A világfájdalmába belerokkant kishúg. És Bella, a menta- lista? A jövőbelátó? Mindent lát, csak a jelent nem veszi észre. Azt a pillanatot, amikor megszületik a... valami! Hallok tőlük valami felhasználhatót? András, a felnőtt, ő aztán tudja a tutit!

(Megjelenik András.)

EGYÜTT Mi az, amivel visszatarthatna bárki is, hogy ne tegyem meg a nagy lelépést? Semmi! Magamat kell legyőznöm. Csakis magamat.

ANDRÁS (súgva) Ezek nagyon szép mondatok, ugye? (Andris intésére eltű- nik)

ANDRIS Mamma bölcs és életerős. De őt még nem értem. Mert fel kell nő- nöm hozzá! Fölnőttnek kell lennem hamarosan! De kitől tanulha- tok élni? A sarki harmonikás koldustól, aki most nem érti, hogyan került bele ebbe a jelenetbe?

(Megjelenik a sarki harmonikás koldus, és tényleg nem érti, hogyan került ide.)

ANDRIS Igen. A legtöbb történet végén nincs összegzés. Konklúzió. Mert felesleges. Sablonéletek, sablontörténetek. Átlag. Hétköznapi. Mint én. Az élet, tudod? Kemény vagy nem kemény... Hm. Az élet nem dönt rólad. Te döntesz az életről. Az életedről.

ANDRÁS (előtűnik a semmiből, egy kopott könyvből olvas) „Mekkora egy idióta tudsz lenni, Andriskám! Annyit szenvedsz, annyit sajnálsz magad, hogy már fáj! Felfogod azért néha a helyzetet? Tudod, hogy éppen egy rakás szerencsétlenség tetején ülsz...?”

ANDRIS Csend!

(András szomorú szemekkel eltűnik.)

ANDRIS (leveszi a fülhallgatót, elhallgat a zene) A problémákat nem lehet a régmúltban vagy a távoljövőben keresni. A *most* a legfontosabb. Igen. (csend) Négy hónapja nem dugtam. Ezt megmagyarázni elég körülményes lenne. Meg sem próbálok. Inkább lesunyom a fejem, s kilépek ebből a sztoriból. Hello.

(Elindul. Majd hirtelen megáll. Vár. Mert színpadot üresen nem hagyunk! Sötét.)

13.

(Vivi és Sára ülnek egymás mellett. Talán igaz, talán nem!)

VIVI Szia.
SÁRA Szia.
VIVI Te vagy a Sára.
SÁRA Te meg Vivi.
VIVI Ühüm.
SÁRA Én vagyok a némalány a szomszédból.
VIVI Tudom.
SÁRA (nézi Vivit)
VIVI Hm?
SÁRA Nézlek. Nem ilyennek képzeltelek.
VIVI Másnak?
SÁRA Azt hittem, hasonlítunk.
VIVI Lehet.
SÁRA Szereted Andrist?
VIVI (megvonja a vállát)
SÁRA Én sem tudom.
VIVI Nehéz eldönteni.
SÁRA Bizonytalanok vagyunk.
VIVI Életkori sajátosság.
SÁRA Hülye szó.
VIVI Döntésképtelenek.
SÁRA (nevet)
VIVI Értetlenek.

(Nagyon nevetnek.)

SÁRA Érthetetlenek.
VIVI De szar...
SÁRA Lehet, hogy minden fordítva van?

VIVI Lehet...

SÁRA Haragszol rám?

VIVI És te?

SÁRA Azt hiszem, nem.

VIVI Én sem.

SÁRA Pedig... Úgy jobb lenne!

VIVI Úgy tényleg jobb lenne!

SÁRA (csend) Az élet nem kemény.

VIVI (kuncognak) Tudom.

SÁRA (megvonja a vállát.)

VIVI Egyedül vagyok.

SÁRA Egyedül vagyok.

VIVI Kár, hogy nem ismerhettelek meg!

SÁRA Kár.

VIVI Szóval mégis sokban hasonlítunk.

SÁRA Úgy tűnik.

VIVI Ühüm. Persze neked könnyebb! Mert... tudod, te más vagy.

SÁRA Más?

VIVI Nem?

SÁRA (megvonja a vállát)

VIVI (csend) Mi lesz?

SÁRA Nem tudom.

VIVI Találkozunk?

SÁRA Kell. Apu miatt, tudod!

VIVI Ja, tényleg! Testvérek vagyunk.

SÁRA Majdnem ikrek.

VIVI Majdnem.

SÁRA (csend) Andrissal mi lesz?

VIVI (nevetve megvonja a vállát)

SÁRA Mi van?

VIVI (nagyon nevet) Semmi...

SÁRA (nevet) Andris...

VIVI (nagyon röhög) A szerelmünk...

SÁRA (fuldokolva röhög) Életünk férfija!
VIVI (folynak a könnyei, annyira nevet) A férfink...

(A lányok kacagnak. Megszólal az *Érik a szőlő*. Kézjelekkel elmutogatják a dalt.)

(Függöny.)

Budapest, 2011-2012.